:10

ת"ש מאחמאת לזו ועולה לזו עשה שתיהן

למעלה מחצה כשר ומחצה פסול שתיהן

למטה מחצה כשר ומחצה פסול אחת למעלה

ואחת לממה שתיהן פסולות שאני אומר

חשאת קרבה למעלה ועולה קרבה למטה נהי

נמי דעולה קרבה לממה תימשוך ותהוי

חמאת העוף אימור דא"ר יהושע בחד גברא

בתרי גברי מי אמר ת"ש פרחמאת ועולה

וסתומה ₪ ומפורשת עשה כולן למעלה מחצה

כשר ומחצה פסול כולן למְמה מחצה כשר

ומחצה פסול יחציין למעלה וחציין למטה

אינה כשירה אלא סתומה ומתחלקת

ביניהן ואילו מפורשין לא ואמאי נהי נמי

דעולה קרבה למטה תימשוך בו ותיהוי חטאת העוף וכי תימא הא דלא כר' יהושע ומי מצית

אמרת הכי תא שמע בו פיהאשה שאמרה

הרי עלי קן אם אלד זכר ילדה זכר מביאה

שתי קינים אחת לנדרה ואחת לחובתה

נְתנתן לכהן הכָהן צריִך לעשותן שלש

למעלה ואחת למטה לא עשה כן אלא

עשה שתים למעלה וב' לממה ולא נמלך

צריכה שתביא עוד פרידה אחת ותקריבנה

למעלה ממין א' ומשני מינין תביא שתים

"פרשה נדרה [צריכה] להביא עוד ג' פרידין

ממין אחד ומב' מינין תביא ד' יקבעה נדרה

א) קנים פ"ג מ"ג ע"ש, ב) שם

שיוויי ווחחאות

א] גילסת הראב"ד החומה בלא וא"ו. והיינו דמיירי בנ' קינים בלבד, וג'י רש"י וסתומה בוא"י, ומפרש לה בג' קינים [וכ"ל מדברי הרמב"ם בפי' המשנה (יד ת"ש נמחק (ש"ח): ד] פרידין . ברש״י): . למעלה (כי״מ, וכ״ה ה] כשר ומחצה פסול (*m*): ון חובתה של חטאת ממ"ג (*ש"מ): זן ל"ל וסתומה. וכ"ה ככתה"י ושמכ"י. ולאפוקי מגירסת הראב"ד דגרים סתומה מנויכס החלמ"ד דגריס החומה גלו חליי, ר' לות לו: חן והייפ שתי ("שים): בן ל"ל וקבעו פרידה (שים): 'ן שלא עשתב"י) יאן לזו, אלו שני קנים הם סתומים ויש לכהן להקריב ב' הקנים כר לל"ל והשלא נעוסף (ש"מ): יב] והחטאת של זו והעולה של זו כל"ל ("ש"מ): והעולה של זו ככ"ל (יש מ.).
יג) בעלים תלויות בעשית כהן
וכגון כוי לל"ל והשלה נמחק
(*ש"מ). יד! מיכם קן נמחק
(*ש"מ). פו] כלון מייד ואילו
(*ש"מ). פו] כלון מייד ואילו
(*ש"מ). פו] כלון מייד ואילו מפורשות לא. אין בה כשירה ואפילו פרידה אחת. כן הול ככתי"י וכד"ו: מוֹן להם שם כלמייה (נד"ח: מזן להם שם כל"ל (ש"ח: יזן ל"ל ובין (ש"ח: יחן כלון ל"ל ד"ה אחת לגדבתה. דאמרה הרי עלי קן הס"ד. ומה"ד ואחת לחובתה (צ"ק). ונמ"מ מוחק מיכות הרי עלי קן כו": ים] הראשונים (כי"פ): ב] שהקן שהקריב הכהן ראשון צולה לה לחובתה שהרי לשם ברי (כתה"י): באן ל"ל ובן (ש"ח: בבן נ"ל שתים למעלה ושתים למטה (כ"ף): לכוללה ושתום למטה (בייפו. בנו כש"מ נוסף כלומר את הראשונים מין אחד היו. וככי"ם כמקוס ומשני מינים היו. בכן ל"ל להשלים את הגוול הגפסל (בייפו: בהן ל"ל ההשלים את הגוול הופסל (בייפו: בהן ל"ל הויים וביות בהן ל"ל הייו. שאינה יודעת (ד"ו). נ"ל נמצא שאינו יוועות (ן שלם ממין ל"ק ולהביא קן שלם ממין אחר לא סגי שהרי אינה יודעת כו׳: כו] ל"ל קבעתו להביאה מ"ש": כז] למעלה אם היו הראשונים ממין אחד ואם משני מינים היו תביא שש (כי"פ): כח] ל"ל להביאו עם (כי״ב): כמ] שם קרבן גדול להביא שלש עולות יחד (כי״י): ל] בשהתנו (באה"מ): לאן נ"ל ין בשהתנו (באדים). לאן נ"ל ב בשחייבת (ש"מ): לב] ולהכי פריך דנהי דקרבה (ש"מ): לנ] לזו, עשה כולן למעלה מחצה כל"ל (ש"מ): לדן ל"ל אפרש (שמכ"): לה] חציין אפרש (שמכים: להן חציין למעלה וחציין רים: לון מינת אמרינן נמחק, ול"ל ממ"ג (ש"מ). ופליון קינין פ"ג הול מעות (באה"מ): לז] הוו קט"ז כל"ל (ש"מ):

שימה מקובצת (המשך)

להביא להשלים על אותו אחר שעשה לנדרה שהרב כבר א"כ היתה לריכה באחרונה ולריכה יונה וב' תורים לשום ספק פירושה ולכך טוב לה שתביא ד' כאילו לא הביאה כלל דבכך הוא ומנוכת הדתני: הרווה ודרה אחד, לריכה להביא עוד ה' עולות ב' מורין וב' בני יונה לנדרה ועוד א' ממין שהביאה כדי שיהיה ממין מי תחיץ שהפיקה כלי שיהיה תחיץ חטאת חובתה משום דקבעה נדרה להביאו עם עולת חובתה דלקרבן גדול איכוין [לפיכך לריכה] להביא ג' עולות ביחד, דודאי אם עשה הכהו ג' למעלה וא' למטה היה יזכאן ג' לנופנט או לנופנט הדי די לה בג' פרידין שנים ממין א' ואחד מאוחו המין שהיה קרב עולת חובתה דהשתא הביאה ב' תורין עם וובתה וב' יונים עם חובתה, אבל

חטאת לוו ועולה לוו. משנה היא במס' קינין (פ"ג מ"ג) ולקמן אמרינן סתם קינין רבי יהושע היא: חטאת לוו כו'. רחל שהיתה לריכה חטאת ללידתה ועולתה כבר קרבה ולאה היתה לריכה עולה שכבר קרבה חטאתה ולקחו קן בעירוב וקבעו פרידה אחת לחטאת רחל ופרידה אחת לעולת לאה ונתנום לכהן:

עשה שחיהן למעלה. לשם עולה: מחלה כשירה הו ומחלה פסולה. עולה כשירה וחטאת פסולה: תימשך כו'. ותלא ידי חובתה ח ממה נפשך אם חטאתה קרבה למטה הרי טוב ואם לאו הרי עולת חברתה קרבה למטה ונעשית חטאת וחברתה אינה לריכה לה: בתרי גברי מי אמר. היאך קרבנה של זו יעלה לזו שאין לה חלק בו: חטאת ועולה סתומה זו ומפורשת עשה כולן למעלה מחלה כשר ומחלה פסול כולן למעה מחלה כשר ומחלה פסול הליין למעלה והליין למטה אין כשר אלא ססומה ומסחלקם ביניהן. ה"ג לה במסכת קינין (שם מ"ד) שתי נשים שלקחו ג' קינין בעירוב זו לריכה עולה וקן שלם א' חטאת וא' עולה דהיינו שתי עולות וחטאת וזו לריכה שתי חטאות ועולה ופירשו אחד מן הקינים שפרידה עולה לזו ופרידה חטאת לזו ואחד מן הקינין הניחו סתומה לא ז פירשו איזה פרידה חטאת ואיזה פרידה עולה והג׳ פירשו פרידה זו עולה ופרידה זו חטאת אבל שמות בעלים לא נתפרשו הרי חטאת לזו ועולה לזו או וקן סתומה וקן מפורשת לריך להקריב ב' הקינים הללו סתם על שתיהן העולות למעלה

וחטאות למטה והחטאת ים לזו והעולה לזו לריך להקריב לשם בעלים ונתנום לכהן: עשה כולן למעלה. כסבור כולן עולות: מחלה כשר ומחלה פסול. כל החטחות פסולות ולריכות להביא כל חטאות שעליהן: כולן למטה. כסבור כולן חטאות: מחלה כשר ומחלה פסול. כל העולות פסולות ולריכות להביא כל עולות שעליהן: חליין למעלה כו'. אין כשר בכולן אלא קן סתומה דהי מינייהו דעבד עולה והי מינייהו דעבד חטאת כשירה ין דקינין שלא נתפרשו בלקיחת בעלים יו לא מתפרשות שוב אלא בעשיית כהן כגון דפשיטא ליה דכל קן וקן היה בפני עלמו ומכל קן דו אחד עשה אחד למעלה ואחד למטה: והיא מתחלקת ביניהם. הואיל ובעירוב להחום האחת יוצאה בה ידי חטאת והאחת יצתה בה ידי עולה ויקחו קן אחד עוד ביניהן ויקריבו בתנאי אם עולה ראשונה לרחל וחטאת ללאה תהא בקן שניה זו עולה ללאה וחטאת לרחל ואם חילוף חילוף ואילו מו מפורשות לא אית בה כשירה אפילו פרידה: ואמאי.

בשלמת חטאת ועולה שהיו מפורשים לשם בשו בעלים לא קשיא לן דהוו להו חרי גברי אלא קן מפורשת שלא היתה מפורשת לשם בעלים אלא איזו פרידה חטאת ואיזה עולה בין יו שתיהן היה בעירוב אמאי פסולה אותה פרידה שנעשית למטה כמעשה חטאת לשם חטאת נהי נמי דעולה הואי הואיל וקרבה למטה תימשך ותיהוי הטאת ולא יהו לריכות להביא בעירוב אלא עולה אחת ויאמרו אם עולת קן הסתומה לרחל תהא זו ללאה ואם היא ללאה תהא זו לרחל: **וכי סימא הא דלא כרבי יהושע ומי מצים אמרס הכי**. דקינין לאו רבי יהושע היא: סא שמע. דקינין רבי יהושע דתנן בסיפא דמסכת קינין האשה שאמרה כו' וקתני סיפא אמר רבי יהושע זהו שאמרו כו' אלמא סתמא דקינין רבי יהושע: הו**הרי עלי קן כו' ואחם לחובסה. לליד**תה: שלש למעלן ואחם למען. דנדרה שמיהן עולות וחובתה אחת לעולה ואחת לחטאת: עשה שחים למעלה ושחים למטה. כסבור שתי הקינין חובה עליה שתא יולדת בזוב היתה החוקקה לקן לידה וקן זיבה: ולא נמלך. בה לדעת על מה הביאתן: לריכה שהביא עוד פרידה אחם וסקריבנו למעלה ממין אחד ומשםי מינין הביא שחים. כלומר אם הראשונה 🎟 מין אחד היו שני הקינין חורין או שניהן בני יונה תביא עוד פרידה אחת מאותו המין לעולה וילתה ידי הכל שמקן 🗈 שהקריב הכהן ראשון ילתה ידי לידתה שהרי לשם חובה קרב והשני נשאר לנדרה ונפסל גוול אחד מהן בעשיית מטה והרי זה יהיה תחתיו ואם הראשונה יש משני מינין היו קן חורים וקן בני יונה תביא שתים תור ובני 🕬 יונה ויקריב שניהן למעלה משום דמספקא לן איזה קן משנים הראשונים קרב אחרון והוי לנדרה ונפסל ממנו גחל אחד ולריכה להשלימו מאוסו המין דמנן במסכם קינין (פ״ב מ״ה) אין מביאין חור כנגד בן יונה ולא בן יונה כנגד תור: פירשה נדרה. כשנדרה הרי עלי קן פירשה את המין שתביא ואינה יודעת מה פירשה אם תורים אם בני יונה והיא נתנה שני קינין לכהן כדאמרינן ועשה אחת בו למעלה ואחת למטה לריכה להביא עוד ג' פרידין למעלה ממין אחד בו ומשני מינין תביא ארבע דכיון שפירשה ואינה יודעת מה פירשה מתחילתה הוזקקה להביא ג' קינין שנים לנדרה אחד מן התורים ואחד מן בני יונה דהא לא ידעה מה נדרה והשלישי לחובתה מאיזה מין שתרלה והיא הביאה שנים וקרב הראשון לחובתה ונשאר השני לנדרה ונפסל הימנו גוזל אחד הילכך אם ממין אחד היו הראשונים לריכה שחביא אחד מאוחו המין להשלים 🗗 הנפסל וקן שלם ממין אחר משום דלא ידעה מה פירשה ואם שני מינין היו לריכה שתביא ד' וכולן עולות משום דמספקא לן איזה מין קרב אחרון שלריכה להשלים מאותו המין גחל הנפסל ולהביא קן שלם ממין אחר שהרי בהן אינה יודעת אם לריכה תור ושני בני יונה או בן יונה ושחי סורין לפיכך תביא שתי תורין ושני בני יונה ותאמר אחד מאילו שממין הנפסל יהיה תחתיו והשני יהא נדבה וקן השני יהא ספק פירושה: קבעה נדרה. כולהביאה עם חובתה שאמרה הרי עלי קן להביאו עם חובתי ופירשתו ואינה יודעת מה פירשה כדאמרן והביאה שתי קינין ונתנתן לכהן ועשה כמו שאמרנו: 🕫 לריכה שסביא עוד חמש פרידין למעלה 🗈 ממין אחד ומשני מינים חביא שש. [דכיון] דקבעה נדרה עם כחו חובתה הוקבע עליה קרבן כבו גדול שלש עולות יחד אם היתה יודעת מה פירשה חו שלא ידעה מה פירשה

החקקה עתה שנפסל אחד מן הראשונים א״כ לא נפטרה בראשונים מנדרה כלל שהרי לריכה להביא ג׳ עולות ביחד והנה לא קרב למעלה כי אם שנים, ולכך מהם שנספנ חמד כן הרחשונים ח"יכ הו נפטרה ברחשיים מנדרה כנג שהרי נהרים והמים ו" טונות כימד היהה נת קרב נמענה כי חם שים, וככך לריכה להביא עוד ג' ממין! אחד וצ' ממין אחר כדפי'. וריב"א הקשה היאן מביאה חובר אחרת היין שמחובתה היא פטורה, דהא משום דקבעה נדרה האבי שני שנו שנה של של שקטה חובר חובר של היה בלים דאין חובה אחר חובר, וחירן מורי דלא קשה מידי דודאי אותו שלישי שמביאה אינה יחד, וא"יכ שנפטרת כבר מחובתה בראשונה, ומ"מ היא מביאה חובה אחרת משום דהוי כאילו נדרה בשעת נדרה שאם לא חביא נדרה עם חובתה שחחוור ותביא ג' עולות לנדרה לקיים קרבן גדול, ולעולם אותו שליש' שמביאה אינה לחובתה שכבר נפטרה כדפי. וכ"ח א"כ לתה פ"ח שלרין שיהיה השלישי ממין חובמה, ויייל דהואיל ואמרה שמציא נדרה עם חובמה אייכ נמכוונה להגדיל קרצנה מעולה אמת ממין חובמה וכיוצא בה להיות קרב עם נדרה: קבעה גדרה. עי' בהשמטות בסוף המסכת: דש"י ד"ה חציין לפעלה בו' ומבל קן עשה אחר לפעלה ואחר לפשר. נייב, דאל"כ שמא הסתומה קרבה כילה למעלה או למטה. בספר ישן (ביש): בתרי גברי מי אמר. תימה היכי ס"ד מעיקרה שתימשך עולת לאה ותיעשה חטאת רחל ושמא ס"ד בשהתנה ש אם תיפסל לגבי דידה שיועיל לחבירתה אם יוכל ומסיק בתרי גברי מי אמר דלא מיירי כלל בהתנו ומיהו לא משמע לישנא הכי ונראה דמיירי

בשחייבין לאו כל אחת חטאת ועולה ונתנו קן אחד לכהן לעשות ממנו חטאת לזו ועולה לזו והוברר איזו לחטאת ואיזו לעולה והכי לבו פריך דנהי דהקרבת עולה למטה תימשך ותהיה חטאת ותפטר מן החטאת שהיא עלמה חייבת ומשני בתרי גברי מי אמר דהיינו תרי גברי דכשנתנו שתיהן לכהן חטאת לרחל ועולה ללאה והכהן טעה להקריב עולת לאה למטה כמעשה חטאת לשם חטאת שהיה סבור שהיא חטאת רחל איך תפטר לאה מחטאת שהיא חייבת משום דנמשכת טולחה ונטשים חנואת הרי לשת כחל עשאה ויש כאן שינוי בעלים וא״ת אמאי לא פריך מרישא דתנן במס' קינים (פ"ג מ״ה) החת לזו והחת לזו שתים לזו ושתים לזו קג' לזון וג' לזו ש מחלה כשר ומחלה פסול חליו למעלה וחליו למטה את שלמעלה מחצה כשר ומחצה פסול ואת שלמטה מחצה כשר ומחצה פסול פי׳ כל קן וקן עומד בפני עלמו ולא שעשה מכל אחת חציו למעלה וחציו למטה אלא שלשה קינים שלימים עשה למעלה וג׳ שלימים עשה למטה והשתח מאותן שלימים שלמעלה אין כשר אלא העולות ומאותן שלמטה החטאות ואי בהנך דלמטה שתים מהן של אשה אחת לא מיפסלי מינייהו אלא פרידה א' דהא מיחייבא ג' חטאות וממשכה עולה

ונעשת חטאת ואמאי תני דשלמטה מחצה כשר ומחצה פסול וי"ל דקתני הכי משום דאימר שלשתן של אשה אחת ואגב גררא יפרש ליו סיפא דהך בבא אחת לזו שתים לזו שלש לזו עשר לזו מאה לזו עשה כולן למעלה כו' עד חליה לה למעלה וחליו למטה המרובה כשר פירוש אותן ארבע נשים של אחת ושל שתים ושל שלש ושל עשר לא יצאו כלל ידי חובתן דאינן יודעות אם כל קיניהן למעלה דמתיין חטאות או כל קיניהן למטה דמתיין עולה אבל אותן של מאה אמרינן או (קינין פ"ג) יש מהן מ"ב למעלה ומ"ב למטה דבין כולהו קט"ז קינין וכשעשה נ"ח למעלה ונ"ח למטה דל מינייהו ט"ז ווי דמספקא להו בהך נשי פש להו מ"ב ומתכשרי להו לכל הפחות מ"ב חטאות ומ״ב עולות: חמאת ועודה. לא הוה לריך למיתני אלא סתומה ומפורשת דבחטאת ועולה אין מרויח כלום:

א מיי׳ פ״ח מהל׳ פסולי המוקדשין הלכה (ח) [ט]: א ב מיי שם הלכה י: יא ב מיי שם חלכה י: יב ג מיי שם חלכה יא: יג ד מיי שם פרק י חלכה א: יד ה מיי שם חלכה ב: בור ו מיי שם הלכה ג:

שימה מקובצת

בתרי גברי מי אמר. פ"ה והיאך יעלה כו'. ומימה ודקארי לה מאי קארי לה. לכך נראה לפרש דהכא לא מיירי כגון שהביאה כל מחת ואחת עוף אחד מלבד (זה) (זון חטאת (חה) [חון עולה כדפ״ה, להל עדיין חייבת כל אחת ואחת מאלה עדיין חייבת כל אחת ואחת עדיין חייבת כל אחת ואחת עדי אחד מלבד זו חטאת וזו עולה, והלכך פריך שפיר מימשך ותהוי [מטאת] ותיפטר ממטאת שהיא חייבת עדיין. וא"ת א"כ אמאי משני מי אמר והלא (אמרינו) למר גברי מי מנת ישעלה וימשך, לחד גברא אמרינן שיעלה וימשך, וי"ל דה"ק בחרי גברי מי אמר כלומר כיון שעשה שניהם למטה כדין חטאת מסתמא היה דעתו לשם אומה האשה שהימה ראויה לה החטאת של עכשיו וא"כ איך יעלה חטאת לאותה האשה שחייבת יענה חטחת נחותה החשה שחייבת עדיין חטחת והרי היא חטחת בשינוי בעלים דפסול: חשאת ועולה םתומה ומפורשת. עיין נהשמטות בסוף המסכת: אינה כשרה אלא נטוף המתפתו. איבוד בשרו אים סתומה. פ"ה כגון שכל קן וקן הוא בפני עלמו והשתא ודאי מכל אחד עשה חליו למעלה וחליו למנסה הילכך סתומה כשירה דכיון דלא פירשה בעשיית כהו חלויה ומתחלה ביניהם שלא פירש הכהו לאיזה אשה תהיה שלם פירש הכהן למיזה חשה חשיה עולה ולאיזה אשה תהיה חטאת והן לקחו בעירוב ולריכות להביא עוד קן אחת בשותפות ויקריבום בתנאי כרי עד חילוף ונמלא שכל אחת ואחת יש לה חטאת ועולה והמחויבת ב׳ מטאות תביא עוד חטאת והתחייבת ב' עולות תביא עוד עולה ודוקא שכל קן וקן בפני עצמה ועשה הכהן חליו למעלה וחליו למטה מכל הו חכיי ממטה חכרו נמטה מכל קן וקן אבל אם היו כולן מעורבין גם הסתומה פסולה דשמא שניהם היו למעלה או למטה: והשר משאנץ פיי דאפשר ליישב אפילו כולן מעורבין ומ״מ יש כאן מטאת ועולה כשרים ממה נפשר ואפי׳ היו שתיהן של סתומה למעלה מ"מ משתי קינין לא קמותה נתענה מיית משמי קיכן נה עשה למעלה כי אם (עוף) [קק] אחד ואפיי היה החטאת של קן מפורשת מ״מ עשה חטאת של (מפורשת) [סתומה] למטה וכן אי נמי עשה כל קן סתומה למטה יש עוד עולה אחת קן סחומה נמטה יש עוד עודה חחת קרובה למעלה הילכך ממה נפשך יש כאן אחד כשר כחשבון הסחומה והא דנקט אינה כשרה אלא סחומה היינו לפי שבא הכשרות מחמת סחומה וכשיביאו כן אחר בשוחסות יחנה וכשיביאו כן אחר בשוחסות יחנה רים בינון אותר בשועבות ענים ויאמר אם היתה קן ראשון כולו של רחל זה כולו ללאה ואם ראשון היה רחל זה כונו ננחה וחם רחשון היה כולו ללאה זה כולו לרחל ואם ראשון היה חצי לרחל וחצי ללאה גם זה חצי לרחל וחלי ללאה ועל כל עוף ועוף נתנה ויתברה כדפים: אינה בשרה יתנה ויתברה כדפים: אינה בשרה אלא פתומה בוי. ולפילו המפורשת מאם קנין והסמומה אינו אלא קן אחד אינו כשר אלא סמומה שאני תולה הספק לחומרא ואני אומר המפורשת קרבה חליה למעלה וחליה לחנום בשינו ונססלה כולה ואיו נתקה בשינה הנפסנה כונה החץ כשר אלא סתומה שגם היא קרבה חציה למעלה וחציה למטה ואם באנו לומר שהסתומה קרבה כולה במקום אחד הרי חליה פסולה אבל כנגד פסלותה יש כשר במפורשת לנגד פסטמה יש כשר בנופחשת שאם קרבה סמומה למעלה נמלא שהקריבה המפורשת חשע וארבעה פרידין למעלה וכמו כן למטה ואח"ל ששינתה במקומות מ"מ נשאר לה פרידה אחת חטאת קרבה למטה היא כשירה בנוד מרידה של חנואת נמצא לעולם מנין הסתומה כשר. יהיא מתחלקת ביניהם אם משל שתי נשים הם כשרות הסתומה מתחלקת נשים השבון בין שניהם כי המחלקת גלפי חשבון בין שניהם כי המחלקה של בעלת הסחומה ודאי כשרה וממנו אין לגרוע ומחלה אחר ספק הפסלות מוטל בין שתיהם לפיכך בעלת הסתומה נוטלת מן הכשרות ג' חלחים ובעלת המפורשת רביעית ונפקא מינה לענין תשלומי הכשרות

בעל המשנה השיתוף כששנים הם מולה להמל הכפי היה עם בפנים או עם בפנים או עם בפנים והיה ביו עם היה ביו בפני ומה בר כל יותר היה: ומשוב שניה שני בשנה קבה במהמנות בפוף ב המסכה: פירשה גוררה. עי בהשמטות בפוף המסכה: תביא ארבע, כאילו לא הביאה כלל לנדלה, דבדי פרידין היא נפטרת ממה נפשך